

PRZYMIERAĆ (2) *vb impf*

e pochylone.

praes 3 sg przymiérã (1). ◇ part praes act przymiérając (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. *Panuje mór [bezpodmiotowo] (1) : Tu więc [ksiądz] będzie fukał frodze Rzadko wflyfysz o bodze A tym zámknie wfsytkę wiárę Idźcież dziatki ná ofiárę A czekaycie mię zobiádem [...] A niechay richley dowiera [tj. dogotowuje się] Wieręc po ftronach przymiera Trzebác teraz będzie kxiędzã RejRozpr B2.*

2. *W zwrocie: »głodu przymierać« = cierpieć głód (1) : A Slachta fie rycerfkim rzemięfłem bawiła. Nic to nie było liedm lat walczyc nieprzeftaiąc. Mroz/ i gorąco ćierpiąc/ głodu przymieraiąc. A to wfszitko bogactwo/ kto fie slawy dobił KochSat A2v; [iákoś ty Bachufowy żárłoku/ wyżárł máiętność vbogiego Niemoiewfkięgo/ [...] tákże y ón drugi dżiad Brzezińki/ ktróregoś ty ná wieczierzach wyiadł/ teraz głodu przymiéra ŁaszczRecepta 71].*

Formacje współrdzenne cf MRZEC.

LW